

Видлеемъ ти согрѣшїе: за тоси мѡ Ирода,
 Да га мѡчи, послаас, да га гони вѣда,
 Сердца мертва оживи матерей печальныхъ,
 Дѣти у рай постави, сотвори нетлѣнныхъ,
 Туранъ строгїи гледати мѡченїе хошетъ,
 Съ мѡченїемъ обладати Идомъ въ вѣкъ
 мыслитъ,
 Но свергни га съ престола, сотвори кезславна,
 Твой праведный гнѣвъ и силѡ, величество
 арона;

Легионе Ангеловъ на помощь имъ послѣ,
 Да сокрѣше Обостатовъ аростныя силы,
 Да уведѡ у жилище нечесно младенце,
 Гди гледати они вѣдѡтъ царско твое лице.

ЖЕНЕ СЪ ДѢТМЫ КЪ СЛѢГАМЪ.

Илѡ намъ жалость или радость мыслишь,
 Исказати, те насъ рано зовешъ?
 Каква е та Иродова страшна
 На еданъ пѡтъ заповѣдь изышла?
 Деца съ намъ у найколѣмъ садъ снѡ,
 Пакъ се вѣдѡ, и нисѡ у мирѡ.